

The first publication consisted of a collection of eight works: " My thoughts, my thoughts, it is bad for me because of you ", " Perebendya ", " Kateryna ", "Poplar tree" , " Thought ", " Why should I have Black Eyebrows " , " To Osnovyanenko ", "Ivan Pidkova ", and " Taras's night " .

Taras Shevchenko has a unique place in Ukrainian cultural history and in world literature. His writings formed the foundation for the modern Ukrainian literature to a degree that he is also considered the founder of the modern written Ukrainian language (although Ivan Kotlyarevsky pioneered the literary work in what was close to the modern Ukrainian at the end of the 18th century.) Shevchenko's poetry contributed greatly to the growth of Ukrainian national consciousness, and his influence on various facets of Ukrainian intellectual, literary, and national life is still felt to this day. Influenced by Romanticism, Shevchenko managed to find his own manner of poetic expression that encompassed themes and ideas germane to Ukraine and his personal vision of its past and future.

In view of his literary importance, the impact of his artistic work is often missed, although his contemporaries valued his artistic work no less, or perhaps even more, than his literary work. A great number of his pictures, drawings and etchings preserved to this day testify to his unique artistic talent. He also experimented with photography and it is little known that Shevchenko may be considered to have pioneered the art of etching in the Russian Empire (in 1860 he was awarded the title of Academician in the Imperial Academy of Arts specifically for his achievements in etching.)

His influence on Ukrainian culture has been so immense, that even during Soviet times, the official position was to downplay strong Ukrainian nationalism expressed in his poetry, suppressing any mention of it, and to put an emphasis on the social and anti-Tsarist aspects of his legacy, the Class struggle within the Russian Empire. Shevchenko, who himself was born as a serf and suffered tremendously for his political views in opposition to the established order of the Empire, was presented in the Soviet times as an internationalist who stood up in general for the plight of the poor classes exploited by the reactionary political regime rather than the defender of the Ukrainian national idea.

This view is significantly revised in modern independent Ukraine, where he is now viewed as almost an iconic figure with unmatched significance for the Ukrainian nation, a view that has been mostly shared all along by the Ukrainian diaspora that has always remembered and honored Shevchenko.

ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ТВОРЧОСТІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

*Манько К.В., студ. I курсу, факультету управління та бізнесу
Науковий керівник – Чхейло І.І., канд. філол. наук, доцент*

Тарас Григорович Шевченко це Людина з великої літери, геній українського народу. Світоглядні засади великих людей – це та сама, духовна опора, на якій

стоять видатні люди, це точка зору на навколишній світ тавідтворення її у своїй творчості. Кожна епоха в контексті свого буття відкриває нові творчі спроможності великих митців, бо почуття, віра, думки геніїв готуються поволі і не одним поколінням. Цілий потік культурних, філософських течій, традицій володіє митцем, примножуючи справді невичерпні багатства творчості. Таким є й талант Шевченка та його сприйняття оточуючого світу.

Творчість поета можна переконливо і цілком точно назвати філософією, адже його спадщина, насичена великою любов'ю до мудрості і правди, ввібрала у себе душу, прагнення жити за законами правди, свободи, самому боротися за волю, за справедливий лад у людському світі.

Тарас Шевченко називав себе, «німим рабом» який постав проти пограння гідності українського народу, несправедливості. Його духовною метою стала боротьба проти закріпачення рідної землі. Своім національним, «селянським», здоровим глуздом він поєднав тіло і душу українського народу. Він зумів окреслити в своїй творчості національну суть, висвітлити орієнтири державності, накопичити національний дух – дух козацької доби і передав його не тільки живим, а ще й «ненародженим».

Світогляд Кобзаря повністю вилився у трансформацію української історії: у відтворенні героїчного минулого, показі реальності, сучасності, невпинного бажання бачити щасливим майбутнє. Це неповторна експресія зболеної душі митця, яка стала часточкою національної гордості та загальнолюдської системи цінностей.

В творах автора можна зустріти риси реалізму, романтизму, символізму і досить багато інших напрямів. Але єдиним напрямком його філософії - є гуманізм. Про гуманність свідчить і сам доброзичливий характер поета. Взявши до уваги релігійність митця, його гуманізм можна віднести до християнського гуманізму, у центрі якого людина, яка прагне вільно розвиватися. Цей гуманізм стоїть на варті, справедливості і гідності людини праці.

Життя Т.Шевченка було сповнене прозаїчно-поетичної філософії, а тому в центрі світоглядних засад Шевченка – власна біографія, відповідальність за свою долю та чітко виражене «Я». Добро та справедливість він пов'язував з милосердям і вважав його справжнім людським почуттям, яке спонукає людину робити добро і допомагає у боротьбі с горем. Також поет критикував всіх тих, хто кривдив беззахисних і ображених людей. Шевченко вважав що саме милосердя – це *підтрунтя моральних і духовних відносин між людьми*. Все це і визначило «антропоцентризм» як основну рису духовної постаті Т.Шевченка, провідне почуття всієї його творчості, визначальний пафос його життя. Людина в центрі цілого буття, цілого світу – як природи й історії, так і всіх сфер культури.

Шевченко не відносив себе до жодної течії філософії, але глибоке знання життя, традицій боротьби за волю й не менше прагнення до неї дало йому змогу інстинктивно відчувати минуле, виробити свій погляд на світ, давні часи й події, звернутися не тільки до сучасників, а й до потомків із закликком вирішувати вічні проблеми, що сягають основ національного буття.